

Censura SE. Hier.
Fr. Balduini r. p. in calu.
Reg. et Reg. def. con. Calu.
Synodica 2. Cr. et Hier.

Sebastiano Comero

Salvatore Maria

D
573

CENSURA
Catholica
de adon...
M...M...

De ●
573

CONSUETA
Catholica
de adoratione
Trinitatis

Consue. se. 10
de adoratione
Trinitatis

De
573

*Beibd
5*

SYNODICA
BENEDICTI HERBE-
STI NEAPOLITANI, CA-
NONICI ECCLESIASTAE
E. C. POSNANIENSIS,
ORATIO.

Habita est in Synodo Dioecessana,
per Reuerendissimum in Christo Pa-
trem, D. ADAMVM KONARSKI, Epi-
scopum posnaniensem, conuocata: ad VII.
Calendas Nouemb. Anno Domini
1554.

Illumina oculos meos: ne vnquam
obdormiam in morte.
Psal. 12.

NISSAE SILESIOIVM,
Excudebat Ioannes Cruciger

STANISLAVS VVARSA
SCHEVVICKI, CANCELLARIVS
Ecclesie Posuanienſis &c. Fratribus
in Chriſto chariſſimis S. D.

Non eſt abbreviata manus Domini
vt ſaluare non poſſit. Quæ enim ad
vniuerſorum ſalutem pertinebant; Spi-
ritu ſancto dūce & authore, præclarè
ſunt absoluta & perfecta. quo nomine,
Deo gratias agimus ſempiternas. Reli-
quum eſt; vt nos quoq; ſalvi eſſe, & re-
medijs vti, velimus. Nam veriſſimè di-
xit Baſilius ille Magnus: Μόνον θέλιπον,
199 θεός πρόπαντα, Valetè,

Vnice Nate Dei, noſtræ ſpes ſumma ſalutis,
Audi ſeruorum gemitusq; precesq; tuorum.
ſpenſa perit, ſancto quam ſœdere iungis & ornas,
ſponſe, tibiſ; illius tandem miſerare dolores.
Nam varijs morbis, duplici quoq; peſte laborat:
Vltima, ni præſens uenias, (ah) funera cernet.

SYNODICA

B. HERBESTINEA-
POLITANI

ORATIO,

in hæc Euangelij verbas

Domine descende prius, quàm mo-
riatur filius meus.

AERVMnis pressus, et in angustias Exordium
coniectus Rex David, ad Dei præsidii
um confugere solet: Reuerendissime
Præsul, Patres reuerendi, vósq; cæteri
venerabiles Sacerdotes: ad Dominum
inquam Deum Rex David, idémq; Pro-
pheta, in periculis cónfugit. Nam eius Exordij pro-
hæc verba sunt, varijs modis in Psalte- positio, ex
rio repetita: Ad Dominum, quum tri- Psal. 119.
bularer, clamaui. Rectè sanè David,
nullum sibi certius auxilium ferri posse
A ij creoidit:

SYNODICA

I. Ratio.

credidit: quàm quod ab ipso Deo proficiscitur. quem ut maiore fiducia nos itidem inuocemus, nostrasq; necessitates ei firmiore spe commendemus: ecce vobis, Fratres charissimi, qua nos ad se inuitat, certissimam ipsius Dei promissionem: Inuoca me in die tribulationis: et

II. Ratio.

Psal. 89.

eruum te; et honorificabis me. Ac solet quidem illud, in rebus humanis, diligenter obseruari; ut, quantò grauioribus afficiamur incommodis, tantò firmiora nobis auxilia comparemus. itaq; quum nihil fortius Deo, non modò esse; sed ne fingi quidem cogitariue possit: is vnus Sanctis omnibus, qui aliquas accipiebant calamitates, tutissimum semper fuit propugnaculum. Ad Dauidem Regem quod attinet: nullus nostrum de ipso dubitat: quin is singulari Diuina defensione, ex manibus suorum inimicorum, semper fuerit ereptus: siue Saul
lem

ORATIO.

lem Regem, capitalem eius hostem: siue
 impiam et sceleratam Philistæorum gē-
 tem: siue perfidā improbi Absalomi cō-
 iurationē, spectes. Quis non crederet,
 actum fuisse cum Dauide: postquam à
 Ziphæis proditus, in modum coronæ
 cinctus fuit, ab exercitu Regis Saulis, in
 monte deserti Maon: certè et David
 ipse (vt scriptura testatur) desperabat:
 se posse euadere à facie Saul: nisiq; Do-
 minus ei, sibi constanter fidenti, tunc
 succurrisset: viuus et captus David, in
 manus Saulis inimici, profectò venisset.
 Agnouerat nanq; et Saul, agnouerat et
 confessus fuit: Deum pro Dauide pug-
 nare: posteaquam profligatis Philistæ-
 is, cum tribus millibus electorum militū
 Dauidem iterum persequeretur, et apud
 oram chlamydis abscissam, vita se do-
 natum esse videret. Quòd si crudelis et
 iniquus Saul fatetur: à Domino se tra-
 ditum

ditum fuisse in manus Davidis: quid putamus Davidem ipsum esse dicturum? cuius omnes sui liberationes acceptas relaturum? Dominus, inquit, salus mea est: quem timebo? Dominus protector vitæ meæ: à quo trepidabo? Si constant aduersum me castræ; non timebit cor meum: si exurgat aduersum me prælium; in hoc ego sperabo. Fortis erat Saul hostis contra Davidem, sexcentos tantum viros secum habentem: non minor tamen Philistæorum, cum quibus multa gessit et varia bella, fortitudo fuit: quibus ille omnibus deuictis, hoc ad extremum Deo cecinisse legitur Epinicion: Diligam te, Domine, fortitudo mea: Dominus firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus: Deus meus adiutor meus; et sperabo in eum: Protector meus, et cornu salutis meæ, et susceptor meus: qui me creptum de inimicis

psal. 26.

II. Exem-
plum.

psal. 17.

O R A T I O

amicis meis fortissimis, in latitudinem ex-
duxit. Sed facilius manifestos euitamus
et vincimus hostes; à domesticis cauere,
et domesticorum coniurationem effus-
gere, difficilima res est. Quàm grauis
et valida coniuratio facta fuit, contra
Dauidem patrem à filio ipsius Absalom;
Regum testatur Historia verissima.
Coactus enim erat, subitis pertera-
ritus malis, regiam suam Ierusalem re-
linquere: non multis sane armatis, iisque
imparatis, comitatus, quum Absalom
fortissimum haberet exercitum, in campe-
pustribus deserti vagabatur; res tunc
Dauidis Regis (nam toto corde vni-
uersus Israël sequebatur Absalom) per-
ditæ prorsus, hominum iudicio, fuisse
videbantur. Nouerat quidem Dauid;
propter peccata sua grauia, illa sibi pro-
creata fuisse pericula: non tamen etiam
tunc, quum iustissimè cuncta pateretur,

III. ECCLES.

2. RE. 15. 6

SYNODICA

de præsidio Dei volebat desperare. Est enim ad Sadochum Sacerdotem, qui cum arca Dei cupiebat ipsum comitari: Si, inquit, inuenero gratiam in oculis Domini: reducet me, et ostendet mihi eam, et tabernaculum suum. si autem dixerit mihi: Non places: præstô sum, faciat, quod bonum est coram se. Videtis, Fratres charissimi: Dauidem Domino Deo se totum committere, in eiusque vnus patrociniò spes suas ponere: ad quem etiam, quum nudis pedibus et aperto capite incederet, Ahitophelisque sapientis prudentiam et consilia timeret, talia flens verba profudit: Infatua, quæso, Domine, consilium Ahitophel. Tantum fidebat Deo Propheta Dauid: sic ille Rex Israël, quum tribularetur, ad Dominum clamauit, opemque illius, misere et grauius vexatus, patienter expectauit. Multiplicati sunt,

ORATIO.

sunt, (sic aliàs, in eadem causa, alloquitur Dominum) qui tribulant me; multi insurgunt aduersum me: multi dicunt animæ meæ; Non est salus ipsi in Deo eius. Quid autem hîc ego, mi Domine, dicam? quid faciam? ad quem confugiam? cuius propugnationem et auxilium expetam? Tu, Domine, tu susceptor meus es: tu es gloria mea: tu exaltas caput meum. Audite ergo, populi; audite, Sancti: quid ego Dauid fecerim, et quid mihi dederit Deus; ponderate. Nam ego voce mea ad Dominum clamaui; ipse verò Dominus exaudiuit me de monte sancto suo. Quamobrem non saluatur Rex per multam virtutem; et gigas non saluabitur in abundantia virtutis suæ: fallax est equus ad salutem; in abundantia autem virtutis suæ non saluabitur. quemadmodum idem ipse Rex et Propheta, cùm expet

Complexio
Psal. 32.

A v r i e n t i a

SYNO DICA

rientia doctus, tùm Spiritus sancti luce
 collustratus, canit. Dominus est; (cres-
 dite, Fratres, Davidi) qui eruit à morte
 animas suorum, super Misericordia sua
 sperantium; hunc vnum adiutorem atq;
 protectorem anima nostra sustinere, ad
 eumq; afflicta semper confugere, debet:
 ad Dominum Deum, quum tribulatur,
 quicumq; clamat; eum nunquam non ex-
 audit Deus. Cur itaq; in ærumnis suis,
 non clamabit ad Dominum nostra ma-
 ter Ecclesia? cur opem Dei non implo-
 rabit? cur spem maximam in Deo non
 habebit? Quòd si quando clamandum
 ei ad Dominum fuit: si quando suos
 ipsa filios Deo commendare debuit: ho-
 die profectò debet hysdem verbis De-
 um affari: quibus ille Regulus, quem
 superior dies Dominicus ad imitandum
 nobis proposuit, Dominum Iesum pro
 filio suo compellavit: Domine, descende
 prius,

Ergo & Ec-
 clesia, quum
 tribulatur,
 clamet ad
 Dominum.

scopus ora-
 tionis huius

ORATIO.

prius, quam moriatur filius meus.

XLVII iam annus voluitur, Fratres charissimi: ex quo tempore ingrati ita moriuntur filij Ecclesie, non sine magno cordis eius gemitu: ut nullam finem moriendi atq; pereundi facere posse videantur. Non enim substitit in illis nouis dogmatibus Satanas: quæ primùm à Martino Lutero, nostri seculi Hæreticorum patre, excogitata sunt: natus est hinc Zuinglius et Calvinus, uterq; ab illo discors: suscitatus et reuixit quodammodo, circùm hanc nostram maximè Posnaniam, Ioannes Hus damnatus: hinc manarunt dissentientes ab omnibus Anabaptistæ, et impijssimè ad extremum (ne plures sectas commemorem) sanctissimam Trinitatem blasphemantes. Non reuocatæ modò sunt ab Inferis, quas olim Catholica damnauerat Ecclesia, Hæreses: sed nouæ etiam multæ,

NARRATIO.

Hæreses nostri seculi.

SYNODICA

multæ, per quas omnia ferè dogmata et
 decreta Ecclesiæ turbantur, sunt reper-
 tæ. qua quidem filiorum Ecclesiæ mor-
 te, quæ propter istas sectas illis immi-
 net, nulla crudelior immaniorquè exco-
 gitari potest. Huc accedit, quòd ma-
 lignitas nostri seculi, et parua rerum cœ-
 lestium cura, in Catholicis etiam homi-
 nibus, tanta est; quanta nō fuit vnquam
 fortasse sub hoc, quem his oculis specta-
 mus, clarissimo Sole: quam insuper so-
 la Saluans atq; Iustificans istorum Fi-
 des, et dissoluta omni ex parte in Eccle-
 sijs disciplina, multò laxiorem fecit. Du-
 plex ergo genus mortis, in animis no-
 stri seculi hominum deprehendimus;
 Hæresim, et Peccatum: propter vtrunq;
 deprecandum, illis Reguli verbis ad
 Christum rectè vtitur Ecclesia: Domi-
 ne, descende prius, quàm moriatur filius
 meus. quod etiam nos vt cum ea facere,
 eiusq;

Impietas no-
 stri seculi.

Mors i i.

ORATIO.

eiusq; clamoris causas expendere, possumus: Spiritus sancti gratiam, nostris genibus flexis, animisque ad Dominum Deum erectis, humiliter canentes postulamus.

Veni Sancte Spiritus &c.

DVplicem mortem esse dixi, Fratres charissimi; alteram ex Hæresi, alteram ex Peccatis, hominibus impendentem: utraq; à nobis ut repellatur: cum Ecclesia Dominum IESUM rogemus: Domine, descende prius, quam moriatur filius meus. Mortem hinc non iniuriâ auersamus, Fratres. propterea quod omnium incommodorum longè maximum est Mors: quam non solum homines: sed minimus etiam vermiculus, natura duce, fugit. Quod si propter hanc vitam breuem conseruandam, homines nihil non pati et perferre parati sunt:

DIVISIO.

Mors quam sit grauis.

SYNO DICA

sunt: quid non est eis faciendum: ne per
 petuis angantur Inferorum cruciatibus,
 in morte illa æterna? Nam mors cor
 poris, in hominibus sanctis, Vita potius
 quàm Mors est: quam longè melior,
 longèq; excellentior, vita comitatur:
 atqui miser Hæreticus, Peccator què im
 pœnitens Catholicus, finem vitæ suæ
 habet principium horrendarum in Ges
 henna pœnarum. Felices illos sanè Chri
 stianos, terquè felices ac beatos: qui
 mortis illius sempiternæ horrorem,
 dum tempus est, expendunt: infelices
 cóntra nimiumquè miseri sunt isti: qui
 nihil minus, quàm illam mortem decli
 nare, donec hîc viuunt, student. Hæc
 enim est illa Mors: quæ ardenti igne et
 sulphure plena, Secunda mors dicitur:
 in qua vermis damnatorum non mori
 tur: et ignis eorum, tenebrosus tamen,
 nunquam extinguitur. Quid ergo,
 Chris

apoc. 21.

Esa. ulti.

Marci 9.

Mat. 22.

ORATIO.

Christiane: putabisne adhuc non curam
 summis animi doloribus, à matre Eccles
 sia, pro filijs illud dici: Domine, descen
 de prius, quàm moriatur filius meus?
 Tolle ex visceribus Ecclesiæ charita
 tem: tolles et animi dolores: manente
 charitate, gemitus quoq; cordis cum ipsa
 manent. Deplorat igitur mortem Hæ
 reticorum: deplorat et plorantium Ca
 tholicorum: pro vtrisque Dominum, ves
 tit filios suos à morte seruare, precatur
 sedulò. Primùm enim timet Hæreticis: I. genus mor
 tis, longè est
 grauissimum
 ne isti, qui nostro seculo ab Ecclesia se
 præciderunt, in maiorem, quàm omnes
 alij Hæretici, mortem mittantur. quod
 ex illa Christi sententia, qua Iudæos ho
 micidas condemnat, non obscure potest
 colligi. Nam si omnis sanguis iustus, à
 sanguine Abelis initio factò, in Iudæos
 homicidas redundat: cur non etiam om
 nes poenæ, quas superiorū ætatū Hære
 tici

I. causa.

Mat. 23.

SYNODICA

tici persoluunt, in istos nostri seculi Ecclesiarum turbatores deuoluentur: Vident, legunt: ab omni Ecclesia Catholica, ab Oecumenicis Concilijs, à Summis deniq; Pontificibus, Hæreses omni tempore anathematizari: sciunt, vident: damnatos olim esse Cerinthos, Ebionitas, Arrios, Nestorios, cum alijs id genus portentis Hæreticorum: sciunt inquam hæc omnia, sciunt: et tamen scire nolunt: vident certè vident, videre (si vellent) possent: et tamen videntes non intelligunt. Mitiore poena dignus est ille: qui primus patrauit scelus alijs quod inauditum: qui verò idem flagitium, pro quo multi sempiterna perferunt tormenta, committit: næ ille mihi, apud æquissimum Iudicem Christum, in tremendo et formidabili eius Iudicio, seuerissimum vultum Iudicantis aspiciet. Auget etiã poenas istorum nouiciorum

Euange

ORATIO.

Euangelicorum, infinitus (quas sibi fingere non cessant) opinionum Fidei numerus. eò quòd isti, non in vno aliquo dogmate, Catholicis aduersantur; sed consultò ac de industria quodammodo, vt in omnibus rebus aduersentur, in nullàq; re conueniant, vnum hoc quæerunt: vt, si quando Satanas suo nomini respondebat, et strenuum se aduersarium Christi Ecclesiæ prebebat; hoc nostro potissimùm tempore, quo plùs quàm vnquam antea solutus est, in dièsq; magis ac magis soluitur, verè est Satanas: hoc est, nunc Satanas verè est Aduersarius Christianorum. Omnium veterum Hæreticorum maximè pestiferum fuisse legimus Arrium; eaq; secta maximè, totum orbem Christianum conuulserat: is tamen non multarum opinionum author fuit; sed Christum tantummodo Iesum, Deo Patri esse ὁμοούσιον negabat.

II *Causa grauioris damnationis nostri seculi Hæreticorum, quàm superiorum ætatum.*

Arrius.

B bat.

SYNODICA

bat. Idem quoque sentiendum est de Macedonio, Nestorio, Eutyche, Iconoclastis, Oecumenicarum Synodorum iusta sententia Satanæ traditis: aiebat ille Spiritum sanctum esse creaturam, non Deum: alius duas Personas, in Christo: alius vnam Naturam tantum, fingebat: nonnulli denique, qui hostes facti fuerant Imaginibus, in eis eijciendis erant occupati. Pauca igitur illi noua fingebant: nostri longè plura. Quid enim isti con- fingere et cõminisci non audent? quam Hæresim ab Inferis non excitant? in quot opiniones, vnam fidem non distrahunt? certè si vera essent istorum
 ,, variabilia et mutabilia noua statuta:
 ,, quod tamen in his rebus, quæ semper
 ,, mutantur, et sibi constare non possunt,
 fieri nullo modo potest: sed tamen si
 vera isti (quod sibi temere arroganti)
 scriberent ac docerent: non Ecclesiam
 solam;

Macedonius

Nestorius,
 & Euty-
 ches.

Iconoclastæ.

Hæreses no-
 stri seculi
 variæ sunt.

ORATIO.

solūm; sed Euangelium etiam ipsum,
 παλινοδέν (quod veteri Proverbio
 dicitur) oporteret. Orabatur semper in
 Ecclesia, (quod iam isti non faciunt) pro
 mortuis in Christo fratribus: Aposto-
 licam hanc esse in Ecclesia traditionem,
 etiam discipulus Apostoli Pauli Dio-
 nysius testari potest. quod autem in or-
 rationibus defunctorum, ab Ecclesia te-
 netur; Scripturæ sanctæ minimè aduer-
 satur: secundum quam et peccata remit-
 tuntur, in hoc futuròq; seculo; et sancta
 salubrisq; est cogitatio, pro Defunctis
 exorare. Offerebatur omnibus seculis
 in Ecclesia, aris ac templis incolumibus
 salisque, Corporis et Sanguinis Chris-
 ti Sacrificium sacrosanctum: Aposto-
 los idipsum factitasse, quosdam verò a-
 pud altaria coelos esse, graues Historici
 scribunt. quod utiq; propter illam Scri-
 pturam fit: Tu es Sacerdos in æter-

Palinodia
Euangelij &
Secundum
Euangelicos

Dio. in Ec-
cle. Hierar.
Cap. 7.

Matth. 12.
2. Mach. 12.

Abdias, in
uita S. Mat-
thæi Apo-
stoli. &c.

B ñ num,

psal. 109. num, secundum ordinem Melchisedek.
 Ieiunabatur frequenter ab Apostolis,
 virisque Apostolicis, in pane tantum et
 aqua: ordinauerunt illi, et nobis seruans
 dos in Ecclesia deposuerunt, certos dies
 Ieiuniorum: Quadragesimam, quartam
 et sextam Feras: Verbum Dei non solum
 Ieiunia: sed delectum etiam ciborum,
 in Ioanne Baptista, vino et carnis
 bus abstinente, commendat: et tamen
 nouis Euangelicis, a veteri Euangelio
 multum discrepantibus, propter Deum
 ventrem, Catholica Ieiunia sunt ludus
 et iocus. Quid multa: siue quae Fidei
 sunt spectes: siue Spem consideres: siue
 Charitatem aduertas: aliter nunc ab istis
 omnia docentur: atque tradita sunt ab
 Apostolis, ab Ecclesia custodita, et sa-
 crarum testimonijs Literarum com-
 probata. Quapropter si non desunt
 istis Euangelicis exempla Haereticorum,
 damnas

Canon A=
 post. 63. &c

Mat. 3.

Mar. 1.

Luc. 1.

Complexio

ORATIO.

damnatorum ab Ecclesia ; cuius sententiae se subscripturum, Dominus certò pollicetur : et si in omnibus ferè Catholicis dogmatibus, pergunt esse obstinati Ecclesiae aduersarij et hostes ; meritò hæc ipsa mater Ecclesia, filiorum utiq; suorum, ex qua illi prodierunt, mortem omnium longè crudelissimam deslet ; eamque, donec per tempus licet, apud sponsum suum Iesum, supplex deprecatur : quum ait : Domine, descende prius, quàm moriatur filius meus. Expendit enim ipsa, diligenterque expendit ; quàm multæ Christianorum animæ, septem et XL annis, Hæresibus varijs latè per orbem terrarum dispersis, perierint ; ac in ignes cruciatúsq; Tartareos, perpetuò illic torquendæ, ad hunc diem vsq; præcipitentur. quod utinam non vitio nostro, qui Catholici sumus ; neq; culpa et negligentia eorum, qui præsunt Ecclesijs,

Mat. 18.

II. Genus
Mortis.

B ij clesijs,

SYNODICA

clesijs, cotingat. Negari namq; non pos-
 test: maiorem partem Catholicorum
 ita nunc comparatam esse: vt ore qui-
 dem profiteantur, se nosse Deum: fas-
 ctis autem pernegent. plures etiam apud
 Ecclesias, suæ fidei creditas, quæ sua sunt
 quæerunt: pauci, quæ sunt Iesu Christi.
 Quod si vlla fuit vnquam ætas: quæ
 Sacerdotum vitæ improbitate, ab Ec-
 clesiæ corpore se præcideret: nostra
 (heu) infelix ætas, talis profectò esse
 videtur. Quo magis cauendum est no-
 bis, Fratres charissimi: ne cuipiã homi-
 num nos, quos ad ædificationem Chris-
 tus in Ecclesia posuit, scandalo simus.
 Nam quisquis occasionem ruinæ homi-
 ni dedit: hominem occidit: propter
 quem aliquis perit ac moritur: ex eius
 ipsius manibus, sanguis mortui require-
 tur. Non leuem et paruam rem esse pu-
 tate: mala vita et negligentia nostra,
 aliquem

ORATIO.

aliquem Christianum facere Hæreticum: qui offenderit aliquem Fidelium, et credenti in Christum causa interitus fuerit: huic expediret, cum molla asinaria, ipsius collo alligata, in profundum maris demergi. Atq; hæc quidem altera est Mors illa, quæ ex Peccato gignitur. cuius quidem Peccati tres sunt præcipui fontes: vt Ioânes Apostolus rectè, in sua docet Epistola. Etenim Omne quod est in mundo: Concupiscentia Carnis est, et Concupiscentia Oculorum, et Superbia vitæ. quæ tria cum aliâs: tum in Diuite epulone, et qui se ab ingressu Cœnæ magnæ excusant,prehenduntur. Quum enim audis, Hominem quemdam nominari Diuitem: aut propter iuga Bouum quinque, Cœnam magnam negligi: Concupiscentiam Oculorum agnoscis: id est, Auaritiam, miseram idolorum seruitutem. Deinde vbi in-

Matth. 18.

Peccati III
fontes.

1. Ioan. 2.

LUC. 16. 14.

1. p. hes. 5.

B iij dicitur

SYNO DICA

duitur diues Purpura et bysso : aut ad
 Villam emptam, quæ videatur, exitur :
 Superbiam vitæ, quæ radix et caput
 peccati est, et in qua cadunt qui operantur
 iniquitatem, notari vides. Deniq;
 Epulari splendidè, an non genio est ins-
 dulgere et carni: non ad Concupiscen-
 tiam Carnis, quæ vocatur Luxuria et
 Voluptas, Epulæ diuitis illius splendi-
 dæ referuntur: quod vitium ne quis putet
 leuius esse primis duobus: quid apud
 Cœnam magnam contemptam dicatur,
 audiat. Sic enim ibi dicitur: Vxorem
 duxi : et ideo non possum venire. Qui
 Iuga bouum emit, Villam videt: excusa-
 tum se haberi petit: qui verò duxit V-
 xorem, et toro se maculauit maculoso,
 in carnisquæ turpes delicias se immerfit :
 non potest is ad illud coeleste Prandiū,
 splendidè et opiparè apparatus, vllō
 peruenire modo. Cur hoc ita fiat:
 rogas:

August. in
 Psal. 35.

ORATIO.

rogas: quia Omne peccatum, quod ^{1 cor. 6.}
 eunq; fecerit homo, extra corpus est;
 qui autem fornicatur, in corpus suum
 peccat: vt grauissimè scribit ad Corin-
 thios Apostolus Paulus. Corpora no-
 stra sunt membra Christi, ac templum
 Spiritus sancti: tollens ergo membra
 Christi, faciam membra meretricis: ab-
 sit; inquit Apostolus. Cauendum itaq;
 est nobis, sæpèq; et iterum cauendum,
 ô Sacerdotes, ne sanctam vocationem
 nostram, aut Superbia vitæ, aut Con-
 cupiscentia Oculorum, polluat: sed non
 minus etiam hoc cauendum; ne ab hac
 animi et corporis Castitate, quam Or-
 do noster requirit necessariò, in omni
 vita nostra vel transuersum vnguem dis-
 scedamus. Miserum nanq; illum, ter-
 què quaterquè miserum; quisquis talis
 est: qui propter illecebras carnis turpes
 et breues, sacras et sempiternas amittit

Complexio
 Peccatorum
 trium.

B v

voluptas

SYNODICA

voluptates. ô deplorandum, sed nullis lacrymis liberandum, illum homuncionem: qui cum istis delicijs suis, de coelo deſcitur: et in Tartara ignea ac tenebroſa præcipitatur. Vnum vnum, Fratres, est neceſſarium: hoc inquam vnum ſemper eſt à Domino petendum: hoc inquirendum: Vt inhabitemus in domo Domini, omnibus diebus vitæ noſtræ: vt videamus voluptatem Domini, et viſitemus templum eius. Quas tu credis eſſe lætities, quot gaudia, in vna Domini voluptate: quid, et quàm magnum, ſuſpicias hoc eſſe: Viſitare Templum Dei: Permittat in nos quiduis potiùs Dominus Deus noſter: quàm vt à torrente illo voluptatis eius excludamur: aut ab vbertate domus Dei, quæ mirabiliter inebriat, excidamus: faciat Luc. 16. hîc ille nos citiùs Lazaros, mendicos et Matth. 25. vlcerofos: quàm à ianua Regni cœleſtis,

ORATIO

scis, non agnitos à se, nos repellat. Si scires, ô homo : quanta sit infelicitas, vitam perdere sempiternam : in qua, quod oculus non vidit, auris non audiuit, nec in cor hominis ascendit, Deus se diligentibus præparavit : hoc inquam vnum quanta sit miseria, si tu scires : (scires autem : si crederes Scripturæ, eiusq; pijs Interpretibus) hoc ergo si scires : longè grauius tormentum et supplicium esse, carere illa felicitate : quàm æternis Gehennæ cruciari flammis, facile tibi persuaderes. qua de re ita et verè et grauius scribit, in Matthæum, Chryso- stomus : Noui, inquit : plurimos Gehennam tantum pertimescere : ego tamen, illius gloriæ amissionem multo a- marius, quàm Gehennæ, dico esse sup- plicium. si verò non possum id sermone monstrare : nihil omnino mirandum est. Neq; enim nouimus illorum beatitudi- nem

A uita ætere
na excludi,
Summa est
infelicitas.
1 Cor. 2.

Homil. 24.
in hæc uer-
ba : Igitur
ex fructib.
eorum cog-
nosce eos.

SYNOдика

nem præmiorum: vt infelicitatem, quæ
 éuenit eorum amissione, scire possimus.
 „ Nam et Paulus, qui ista cognita habes
 „ bat, certissimè nouit; quòd excidere à
 Dei gratia, omnium sit grauissimum.
 nos autem hoc tunc discemus; quum ex
 perimento cœperimus doceri. Sed istud
 ne patiamur; faxis, ô vnigenite Fili Dei
 neq; experiamur vnquam inæstimabile
 istud horrendumque supplicium. Quàm
 enim malum sit, illorum bonorum por
 tione priuari; apertè quidem exprimi
 non potest: tamen (prout mihi possi
 bile fuerit) conabor atq; contendam,
 exemplis illud vobis facere vel parua ex
 parte manifestum. Fingamus igitur,
 adolescentem aliquem esse mirabilem;
 eundemque et cunctis florere virtutis
 bus, et totius tenere orbis imperium:
 tamque esse virtute conspicuum per om
 nia; vt vniuersos erga se homines, par
 ticio

ORATIO.

trio ardere faciat affectu. quid ergo patrem istius, non libenti animo passurum existimatis: ne talis filij priuetur conuersatione: quod verò vel paruum, vel grande malum, non esse subituum: modò vt illum videat etiam, atq; illius præsentia perfruatur: Hoc igitur de futura quòq; gloria cogitemus. Neq; enim sic filius patri, etiam si virtutibus mille decoretur, desiderabilis est atq; mirabilis: vt coelestium fructus bonorum, ac resolui, et esse cum Christo. Intollerabilem quidem rem esse et Gehennam, quis nesciat: et supplicium illud horribile: tamen si mille aliquis ponat Gehennas: nihil tale diciturus est: quale est, à beatæ illius gloriæ honore repelli, exosumquæ esse Christo, et audire ab illo: Non noui vos. Est enim satius, mille fulmina sustinere: quàm vultum illum, mansuetudinis pietatisquæ plenum,

SYNODICA

num; nos tamen avertentem, videre; et illos placidissimos oculos, nequaquam sustinentes aspicere nos. Hæc ibi Chrysostomus, & gravissimè et verissimè. Hic iam mihi dicendum et commemorandum esset, Fratres charissimi: quo pacto hodie maior pars Mundi, propter superbiam vitæ, et Concupiscentiam Carnis Oculorumque, turpiter sit immunda; et quàm malè nō pauci, quos in Clerum et Sortē suam Dominus conoptavit, propter eadem crimina, toto in Mundo audiant: sed perpendat modò quisque nostrum, sine carituras impiorum poenas, et amittendam Angelorum dulcissimam societatem æternam; eaque duo examinet quàm diligentissimè: his certè duobus expensis et ponderatis, si Mundo et Carni nihilo minus servire mallet, quàm Deo; nihil hoc homine stultius, nihil erit stolidius. **Ti**

Complexio
Amplificationis.

mere

ORATIO.

mere Deum, et initium Sapientiae et Sa-
 pientia summa est; negligere praecepta
 Dei, peccatisque propterea inuolui, ex-
 tremam est dementia. Quae quum ita se
 habeant; non sine causa, tam frequentes
 et attentas preces, ad Dominum Iesum
 fundit Ecclesia: ut prius, quam moris
 antur filij eius, (quos, tanquam unicum
 haberet, unice diligit) ipse ad eam velit
 descendere. Incommoda perpetua per-
 petui à Regno Dei exilij, et intolerabis-
 lia apud Inferos tormenta, optimè ipsa
 propterea nouit; quia credit. Creda-
 mus igitur et nos, Fratres charissimè;
 neq; impiam illam impij hominis vo-
 cem, Non requirit peccata Deus, in no-
 stris cordibus dicamus. Adducet Deus
 in iudicium cuncta quae fiunt, pro omni
 errato; siue bonum, siue malum sit: red-
 det unicuiq; nostrum secundum opera:
 referet vnusquisq; propria corporis,
 prout

CONCLV-
SIO.

Psal. 138.
Ecc. 12.
Rom. 2.
2. Cor. 5.

SYNODICA

prout gessit : siue bonum, siue malum. Hæc autem cura atq; sollicitudo, promorientibus Ecclesiæ filijs, ad te potissimum spectat, Reuerendis. Præsul: qui non aliam vtiq; ob causam, Synodum hanc Diocesanam tuorum Sacerdotum conuocâsti : nisi quòd cupias omnes, et qui à recto Fidei tramite aberrauerunt, et qui voluntantur in sordibus peccatorum, à sempiterna morte reuocare. propter hæc inquam duo, propter Fidem et Mores, Synodus hæc est à te congregata. Nam quicquid est constitutum, per organum sancti Spiritus Catholicam Ecclesiam, in Oecumenica Synodo Tridentina, ad ista duo pertinet: his duobus malis, si in Synodo Prouinciali proxima, occurreretur à uobis, quos Deus in Ecclesia sua posuit Episcopis: occurreretur autem Vita bona, et Doctrina sana: satisfactum erit votis Cō-

Synodorum
Dioc. Cal.
se 11.

CONCILI-
VM TRI-
DENT.

cilij

ORATIO.

cilij Generalis Tridētini. Etenim postquam tota res diligentius examinabitur & ad sanandos pereuntes antequam moriantur Ecclesiæ filios, Christum ad nos per Concilium Tridētinum descendere, sciatur. eò quòd vox Oecumenici Concilij, vox est Christi; vox est Spiritus sancti: cuius Decretis quisquis repugnare ausus fuerit & contra ipsum Spiritum sanctum sine dubio repugnat. Qui namq; non audierit Ecclesiam & (quam à Generalibus Concilijs repræsentari, nemo dubitat Catholicorum) ipsum Dominum Iesum, ad consummationem seculi cum Ecclesia manentem, Spiritumq; sanctum, Ecclesiæ perpetuum gubernatorem atq; doctorem, non audit: ideòq; meritò est, sicut ethnicus et publicanus, ab omnibus reputandus. Quis (obsecro te) tu es, ô homo; qui resistere audeas Christo, eiusq; et Patris Spiritui

C sanctoꝝ

Concilium
Trident. est
descensus
Christi ad
Ecclesiam.

Matth. ult.

Ioan 14.

Matth. 18.

SYNODICA

sanctorum Resistat (quando melius sapere non vult) superbus Hæreticus à Catholicis Ecclesiæ filiis, procul ista absit cogitatio. Nam quicumque ingratus esse voluerit huius Dominici ad Ecclesiam descensus, in persona Concilij Tridentinis profecto similis esse videbitur Israëli, populo electo, sed parum grato: qui Messiam ad se quamprimum venire optabat; venientem verò neque agnouit, neque recepit, non recepit autem; quia non talis ad eos, qualem illi habere volebant venit: volebant diuitem atque potentem Regem; venit ille humilis et pauper. Eodem etiam modo non recipit ingratus Hæreticus, ad quod nuper provocabat, Oecumenicum Concilium; quia non talia, qualia cupiebat, eius Decreta videt: Catholici ne incidant quoque in istam impiam gratitudinem; omnibusque à quibus ter in Petro requisitum amor

ORATIO

rem requirit Christus, studiosè et accuratè providendum est. Quòd si quis spiam, in Concilium Tridentinum propterea (quod absit) sit iniquior; quòd carnalibus et mundanis eius cupiditatibus, alicubi aduersetur: eius talis est ista indignatio; qualis illius viatoris, quem à periculoso cursu ingratis reuocas, esset. Velit forsitan ille viator rectà tendere in Italiam, Germaniamue: incidit interea in viam, à piratis et prædonibus obsessam: reuocatur à te ab exitio, in tutum iter atq; securum; sed contemnit, tui ingratus beneficij. is itaq; viator, an non gratias potiùs agere debeat, à periculo se reuocanti; quàm stomachetur cur nō præstat referre, bonam pro bona; quàm malam pro bona, gratiam?

Quid autem prodest homini, si vniuersum Mundum lucretur; animæ verò suæ detrimentum patiatur? **Decretorum et**

Præoccupatio I.

Matth. 16.

C ij rum et

scopus De- rum et Canonum Concilij Tridentini is
cretorum scopus est ꝛ quem David Propheta, in
Concilij. Psalmo 33 perscripsit. Venite filij ꝛ au-
Timor Dei. cebo vos. Nam hic Timor Dei compa-
 rat nobis vitam æternam ꝛ et in vita des-
 mum æterna, dies videntur vere boni.
 Quis autem est homo ꝛ qui vult vitam ꝛ
 qui diligit dies videre bonos ꝛ nolitne
 quispiam nostrum vitam possidere coe-
 lestem ꝛ non æternos dies, absq; vllis
 noctibus et periculis, immensa claritate
 et securitate plenos, videre quisquã ve-
 lit ꝛ Quòd si tanta sunt præmia Timor-
 ris Dei: cur non timebimus Deum ꝛ si
 Timorem Domini docet Concilium
 Tridentinum ꝛ cur non amplectamur
 illud, ad eiusq; curramus oscula ꝛ cur non
 redamabimus Cõcilium Tridentinum,
 viam in coelum monstrans benignè atq;
 peramanter ꝛ cur non vitam prius pro-
 fundereꝛ

ORATIO.

fundere; quàm temere aliquid de Concilio Decretis mutare, parati sumus? Negligit Hæreticus totum; aliqui nostratum forsitan partem suscipiunt: cur non totum potiùs recipis; quod totum ille reijcit? Quicquid enim ille reijcit, ab Ecclesia Catholica approbatum; bonum id est: non potest nobis malum esse; quod nos ad vitam perducet æternam, et à morte post misera (quod utinam fiat) liberabit. Atq; hîc iam secum quisq; diligenter consideret; quantum dederit nobis beneficium Deus, Concilio Generali Tridentino feliciter terminato. Quod enim ante annos nouêdecim, trium annorum interuallo, nō potuerat perfici; et post annos iterum quatuor, biennium durans, finem quoq; suum non est consecutum: hoc, superiore anno, duobus annis rebus grauissimis grauissimè tractatis, in magna pace,

Magnum
Dei donum
est, Concilia
terminari.

C iij concors

SYNODICA

concordia, et tranquillitate, Deo nobis propitio, nos ipsi videmus legitime confectum et consumatum. Videte, obsecro, videte Fratres: quàm difficile et operosum sit, in hac præsertim Religionis turbatione, Oecumenicas Synodos conuocare: difficilius, absoluere: propter quam vtiq; causam, Concilium Tridentinum prospere absolutum, esse debet apud nos Dei gratia singularis. Taceo numerum et dignitatem, summam cum autoritate coniunctam, quæ Concilio adfuerunt, personarum: et numero certè, et doctrina, et pietate, Pontificis Maximi, Cardinalium, Patriarcharum, Archiepiscoporum, Episcoporum, et aliorum quàm plurimorum doctissimorum atq; clarissimorum virorum, (quod propter beneficia Dei prædicanda, dictum esto) Concilium Tridentinum cum vetustissimis Generalibus Synodis sanctè

personæ
Concilij.

ORATIO.

sanctè certare posset. Sit ergo sacrosanctum apud nos (vt esse debeat) Concilij Tridentini nomen: omnes illud ea, qua decet, reuerentia suscipiamus, veneremur, obediamus. Si verò aliquis hominum, salutis suæ prorsus immemor, audeat totius corporis (mēbrum quum ipse sit Ecclesiæ minimum) mentem res probare: quid putas, in seверо Christi iudicio, cuius nunc ad se descensum non recipit salutarem, ex ore Iudicis Christi is audiet: quid nam putatis? Auertat à nobis Dominus horrificam illam horribilis tunc Iudicis vocem: audiamus tantummodo nunc eius, quam vult audiri, Ecclesiam: benignam quoque ipsius vocem, in dextera parte locati, audiemus. Moriendum est nobis, Fratres charissimi, moriendumque breui: vita hominis breuis est, et vapor umbræ super terram: in imagine profectò pertransit

Præocupatio II.

Iacob. 4.
Psal. 140.

C. iij. homo:

SYNODICA

Heb. 9.

homo: moriendum autem est incerta
morta hora. Statutum quidem est ho-
minibus, semel mori: sed horam illam,
qua noster Dominus est venturus, ne-
mo homo scit: à morte verò standum
est in Iudicio, aut (quod vtinam nos con-
sequamur) inter oues; aut (quod prohibe-
at Deus) inter hœdos.

Matth. 24.
25. &c.

PERORA-
TIO.

Quare incumbamus omnes (per De-
um vos oro, Fratres charissimi) in eam
curam: vt descensum ad nos Christi,
non solis verbis; sed corde simul et spi-
ritu, flagitemus. nisi nos descensuro ni-
tentes et puras, in cordibus nostris, pa-
rauerimus mansiones: nos quidem, in-
gratus populus facti, in peccatis nostris
et iniquitatibus moriemur: ipse verò ad
gentem aliam gratiorem, gratiam suam
à nobis ne transferat; valde timendum
est. Expulit magna pars ingratae Ger-
maniae,

Deus trans-
ferre solet
Gratiam.

ORATIO.

manix, Luteranifmũ amplexa, descens
 dentem ad fe Iefum: suscepit illum gra-
 ta fingulari nunc amore Dei feruens, Sc-
 disq; Apoftolicæ plurimũ reuerens,
 India: in fingulæ ignotæ, et orbis ter-
 rarum antea incognitus, augultiffimum
 illud Lumen, Dei Filium, lubes cogno-
 uit. Timendum itaq; eft ingrato pos-
 pulo: ne ablatum à fe Regnum Dei, alijs Matth. 21.
 detur genti, fructus bonos faciẽti. Cer- plage Dei.
 nitis iam, Fratres chariffimi: magnis
 quidem, fed adhuc benignis flagellis
 Dei, ad Dominum gratis animis exci-
 piendum, nos prouocari: immifit iam in
 nos Deus duo peflima (vt Ezechiel ait) Ezech. 14.
 Iudicia: Gladium, et Peftem: alia duo
 generis eufdem, Bestias malas et Fa-
 mem, (nifi refpuerimus) fe immifurum
 minatur. quanquam nescio, quæ imma-
 niores elle queant Bestiæ: quàm à quib;
 bus, iam annos fere 50, omnes morde-

C v mur,

SYNODICA

mur, multi misere dilaniantur. Nisi ergo conuersi fueritis: omnes simul (ait Christus) peribitis. nisi conuersi fueritis: gladium suum, teste Propheta, Dominus vibrauit; arcum suum tetendit, et parauit illum: et in eo parauit vasa mortis, finem nullum habituræ nunquam. Est quidem ea praua hominum consuetudo: quod plagas et iram Dei, peccatis aliorum libentius quàm suis, attribuere malunt: sed Deus nullo modo (credite Apostolo) irridetur. Nouit ille corda hominum, renésque scrutatur: videt cuncta manuum hominis facta. etiam si nos hoc scire nolimus: ipse tamen certò scit; et Bestias malas Hæreticos, et Bellum cum Peste, propter nequiciam hominum, se in nos immittere. Dum nos peccata nostra tacemus; neq; aduersum nos iniquitates nostras confitemur: inueterascunt ossa virtutum nostrarum;

Luc. 13.

Psalm. 7.

Confessio et
agnitio peccati

Gal. 6.

Psalm. 7.

Psalm. 31.

ORATIO.

Iterarumque putrescunt et corrumpuntur
 cicatrices conscientiae nostrae. Dicamus
 solum ex animo, cum Dauide: Confite-
 bimur aduersum nos iniustitias nostras
 tibi; Domine: dicamus et illud synce-
 re, cum filio prodigo; Peccauimus in
 caelum et coram te, Pater: remittet ini-
 quitatem peccati nostri Deus: accurrens
 ad nos, stola prima nobis reddita, oscu-
 labitur nos Pater: descendet simul et ve-
 nicus ille Medicus generis humani Do-
 minus Iesus; vt priusquam moriamur,
 ab illo ipso, qui percutit et sanat, cor-
 poribus animisque sanemur. Vtinam ve-
 ro te Episcopo, Reuerendis. Praesul,
 illud nobis videre contingat; cuius gra-
 tia nunc Synodi congregantur, et quod
 inter alia praecipitur a Concilio Tri-
 dentino: vtinam videamus aliquando
 Clericos, in sortem Domini vocatos,
 vitam moresque suos omnes ita compos-
 nere;

LUC. 15.

DEUT. 32.

Clerici qui
 les debent
 esse.

SYNODICA

ex Concil. Trid. sess. 6. Can. 1. De Reform. nere; vt habitu, gestu, incessu, sermone, alijsquē omnibus rebus, nil nisi graue, moderatum, ac religione plenum, præ se ferant. Nihil enim est; (vt dicitur ibidem) quod alios magis ad pietatem, ac Dei cultum, assiduō instruunt: quàm eorum vita et exemplum; qui se Diuino ministerio dedicârunt. qui propterea lux sunt Mundi; vt vita sua plebi præ luceant: propterea et Sal terræ vocantur; vt sale Sapientiæ, sanæquē doctri næ, populus ab eis condiatur. Hoc si populus Christianus, et maximè hostes nostri, in nostris cernerent Catholicis Sacerdotibus: Dominum ad nos descensurum, et errantes oues in vnum ouile Petri reducturum, flagellâq; sua aspera à nobis auersurum, possemus nobis polliceri. Descende igitur, mi Domine: descende ad nos, Domine noster IESV Christe; priusquam nos miserî peccator

Matth. 5.

Precatio.

ORATIO.

peccatores moriamur; ad viuificandam
nos, tu (quæsumus) descende: ac nostra
simul consilia, easq; nostras Synodos,
ad tui sancti nominis gloriam, Ec-
clesiæ tuæ ædificationem, nos-
trámq; deinceps salutem, be-
nignus conuerte;
Amen.

ECCLESIAE AD CHRIS-
tum Precatio.

*Tu descende prius, clemens et dulcis IESU,
morte mala prauus quam moriatur homo.*

NISSAE EXCVDE,

bat Iohannes Cruciger,

Anno Salutis nostræ :

M. D. LXIIII.

